

เยือน "แหลมผักเบี้ย"

เรื่อง/ภาพ : คาหม่อม

ศึกษาธรรมชาติ
ลัดเลาะป่าโกงกาง
ตามแนวทางที่พ่อวางไว้

ได้อ่านสื่อเสียงมานานแล้วว่า "จังหวัดเพชรบุรี" มีสถานที่ท่องเที่ยวอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็น "อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี" หรือที่ชาวบ้านเรียกติดปากว่า "เขาวัง" ซึ่งเป็นพระราชวังฤดูร้อนที่สร้างขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่มีความสูงกว่า 90 เมตร ภายในมีหินงอกหินย้อยที่สวยงาม และไฮไลต์สำคัญอยู่ที่ลำแสงที่ส่องผ่านเข้ามาในถ้ำ ซึ่งสร้างจุดเด่นให้กับองค์พระพุทธรูปที่ประดิษฐานอยู่ใจกลาง "หุบผาล้อม" ยิ่งไปกว่านั้น รามทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติอีกจำนวนมาก

แต่สำหรับเราแล้วเยือนเพชรบุรีในครั้งนี้ หมายมั่นปั้นมืออย่างแน่วแน่ว่าจะมาที่ "แหลมผักเบี้ย" สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติริมทะเลที่มีหาดเลนอุดมสมบูรณ์ มีป่าชายเลน ต้นโกงกาง (ไม้โกงกาง) และต้นเสม็ดขึ้นอยู่อย่างเบียดเสียดหนาแน่น จึงเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย และขยายพันธุ์ของสัตว์น้ำนานาชนิด รวมทั้งยังเป็นแหล่งที่หักอกภัยและเป็นทางผ่านในการอพยพในทางเหนือของนกสายพันธุ์ต่าง ๆ กว่า 200 ชนิด ซึ่งแต่ละปีมีนกจำนวนมากถึง 500,000 ตัวเลยทีเดียว ทำให้แหลมผักเบี้ยได้ถูกยกย่องนานนับว่าเป็น "สวรรค์ของนักดูนก" ซึ่งเป็นแหล่งดูนกติดอันดับ 1 ใน 10 ของประเทศไทย และเป็นทีสนใจของนักดูนกทั่วโลก

ใช้เวลาเดินทางจากกรุงเทพฯ ไม่ถึง 2 ชั่วโมง ก็มาถึงจุดหมายได้ไม่ยาก และจากข้อมูล

ที่เจ้าหน้าที่บรรยายให้ฟังระหว่างที่นั่งบนรถนำเที่ยวที่วิ่งพาชมสถานที่ต่าง ๆ ภายในโครงการฯ อย่างเพลิดเพลิน ก็ทำให้ทราบว่า การที่แหลมผักเบี้ยมีความอุดมสมบูรณ์เช่นทุกวันนี้ ก็เพราะด้วยพระอัจฉริยภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ได้ทรงเห็นปัญหาของการปล่อยน้ำเสียจากลำคลองที่มีปริมาณมากจากการขยายตัวของชุมชนในเขตเมือง ส่งผลให้ "แม่น้ำเพชรบุรี" เส้นเลือดใหญ่ที่สำคัญที่หล่อเลี้ยงผู้คนและนานาชีวิตเกิดการเน่าเสียอย่างรุนแรงจนทำให้ประโยชน์แทบไม่ได้และความสวยงามของเพชรบุรีที่เคยมีก็เริ่มเสื่อมคลายลง

จึงทรงพระราชทานให้มูลนิธิชัยพัฒนา ร่วมกันดำเนินงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.) และกรมชลประทาน

ได้ช่วยกันแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งในด้านการกำจัดน้ำเสีย รวมทั้งขุดลอกและฟื้นฟูภาพลักษณ์ จึงได้เกิดเป็น **"โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ"** ขึ้นมา

โดยใช้พื้นที่สาธารณประโยชน์ประมาณ 1,135 ไร่ บริเวณตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ห่างจากตัวเมืองประมาณ 18.5 กิโลเมตร จัดสรรให้เป็นสถานที่กำจัดน้ำเสียที่ปล่อยมาจากเทศบาลเมืองเพชรบุรีที่มีประชากรกว่า 80,000 คน ให้มีความสะอาดก่อนที่จะนำไปใช้ประโยชน์หรือปล่อยสู่แหล่งน้ำธรรมชาติต่อไป

น้ำเสียที่ปล่อยลงสู่แม่น้ำลำคลองแต่ละวัน คิดเป็นน้ำไหลมาที่โครงการฯ ซึ่งใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียแบบธรรมชาติ เป็นเทคโนโลยีง่าย ๆ เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำริว่า ถ้าหากใช้เทคโนโลยีที่ยากเกินไป หรือให้เครื่องจักรกลเข้ามาช่วยในการบำบัด ชาวบ้านที่มาดูงานก็ไม่สามารถนำกลับไปใช้ได้ แต่ถ้าเป็นเทคโนโลยีง่าย ๆ ให้ใช้ธรรมชาติบำบัดแทนค่า ไม่ว่าใครมาดูก็ไม่น่ากลับไปใช้ได้

ระหว่างนั่งรถนำเที่ยว ก็เห็นระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการฯ ที่จะใช้การพักน้ำเสียไว้ในระยะเวลาที่เหมาะสมกับค่าความสกปรก โดยมีบ่อพักน้ำขนาดใหญ่อายุ 5 บ่อ ซึ่งแต่ละบ่อน้ำมีที่แตกต่างกันไป อย่างบ่อแรก เป็นบ่อพักที่ปล่อยให้น้ำเสียตกตะกอนลงบ่อที่ระลอกไปยังบ่อต่อไป ซึ่งทั้งหมดจะเป็นบ่อพักเพื่อเติมออกซิเจนลงในน้ำด้วยการสังเคราะห์แสงจากพืชน้ำและสาหร่าย รวมทั้งขยับแรงลมในภาวนาลึกผิวมาเพื่อเติมอากาศ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการย่อยสลายสารอินทรีย์ด้วยจุลินทรีย์ และกรณีที่น้ำไหลผ่านแต่ละบ่อจะใช้หัวปั๊มเส้นขอบเขตหรืออาคารน้ำขึ้นซึ่งเป็นขบวน เพื่อให้น้ำจากผิวพื้นกลั่นผ่านท่อไปยังท่อต่อไปพร้อมน้ำออกบริเวณท้ายไปด้วย

รถนำเที่ยวก็มาหยุดบริเวณแปลงหญ้าที่ขึ้นอย่างเป็นระเบียบดูแปลกตา เจ้าหน้าที่อธิบายว่า เมื่อน้ำผ่านระบบบ่อบำบัดทั้ง 5 บ่อแล้ว ก็ไหลมาซึ่งระบบหญ้ากรองน้ำที่น้ำเสีย คือให้หญ้าช่วยดูดซับธาตุอาหารจากการย่อยสลายสารอินทรีย์จากจุลินทรีย์ลงไปในดิน ระหว่างที่น้ำเสียซึ่งอยู่ผิวจะสังเคราะห์แสงและลำเลียงออกซิเจนผ่านลงไปใต้น้ำทำให้จุลินทรีย์ที่อยู่ด้านล่างได้ใช้อากาศย่อยสลายสารอินทรีย์ไปจนเป็นธาตุอาหารและพืชก็งอกงามอาหารมาใช้ในการเจริญเติบโต และน้ำก็มีความสะอาด นั่นเพราะหญ้าเป็นพืชชนิดเดียวที่ไม่ต้องทิ้งสามารถนำไปเลี้ยงวัวได้ ซึ่งพระองค์ท่านทรงคิดทุกอย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

สุดท้ายก่อนจะปล่อยน้ำลงสู่ทะเล ก็มีอาคารบำบัดน้ำด้วยปลาช่วยเล่นอีกตัว โดยรอให้น้ำทะเลเข้ามาแล้วปล่อยน้ำที่ต้องการบำบัดนั้นอีกราวส่วนเท่า ๆ กัน เพื่อเป็นการเจือจาง ทั้งนี้ปลาก็จะเดินไปกินเศษในทะเลหรือน้ำที่ลอย หากปล่อยน้ำทิ้งเข้าไปจะเพียงอย่างเดียวทำให้ดินไม่ตายได้ ระหว่างนี้นักกักตุนน้ำก็ด้วยจุลินทรีย์ การดูดซับธาตุอาหารของปลาเองทางน้ำให้น้ำมีความสะอาดยิ่งขึ้นก่อนไหลลงสู่ทะเลต่อไป

กระบวนการบำบัดน้ำเสียตั้งแต่ไหลเข้ามาถึงโครงการฯ จนกลายเป็นน้ำไหลปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติได้ ใช้เวลาเพียงแค่ 4 วันเท่านั้น ส่งผลให้บริเวณพื้นที่ปล่อยน้ำลงสู่ธรรมชาติ จากเดิมที่เคยเสื่อมโทรม ไม่มีสัตว์น้ำอาศัยอยู่ กลับมาอุดมสมบูรณ์พื้นที่ที่บ่อระบายเลนก็ขึ้น และเมื่อระบบนิเวศฟื้น ทำให้สัตว์น้ำที่เดิมมีอยู่อาศัยอยู่ได้ 150 ชนิด ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าสำหรับคนในพื้นที่ ทำให้ชาวบ้านสามารถพึ่งพาตนเองได้โดยการจับสัตว์น้ำจำหน่าย โดยเฉพาะหอยที่จับได้สามารถจับได้ถึงวันละ 3 ตัน เป็นสิ่งยืนยันความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรที่ฟื้นคืนได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญยังทำให้โครงการฯ กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งของจังหวัดเพชรบุรีด้วย

มีนักเศรษฐศาสตร์ได้ศึกษามูลค่าที่ได้จากระบบนิเวศป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ขึ้นมา

ปีหนึ่งมีมูลค่ากว่า 100 ล้านบาท โครงการฯ จึงได้กลายเป็นต้นแบบและแหล่งเรียนรู้ด้านการรักษา ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ซึ่งในแต่ละปีมีผู้สนใจเข้ามาศึกษาดูงาน รวมทั้งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศกว่า 87,000 คน

หลังจากสิ้นสุดการรับฟังข้อมูลจากเจ้าหน้าที่บนรถนำเที่ยว ก็เป็นจังหวะดีกับที่คลองลงจากรถและเดินเข้าเข้าสู่พื้นที่ป่าชายเลน ที่มีไม้โกงกางและต้นเสม็ดขึ้นอยู่จำนวนมาก ที่มีโครงสร้างสะพานทอดยาวไปจนทะลุถึงชายฝั่งทะเลที่อยู่อีกด้านหนึ่งของป่า ซึ่งรวมระยะทางถึงกว่า 780 เมตรเลยทีเดียว ทำให้เห็น ๆ อยู่ว่า ถ้ารวมระยะทางไปกลับเข้าป่าก็หอบได้ แต่เมื่อเดินเข้าป่าไปจริง ๆ สิ่งที่ได้เห็นนอกจากสะพานไม้ที่ทอดยาวเข้าไปในป่าชายเลนแล้ว แม้ไม้โกงกางที่มองเห็นรากอยู่กลางคัน ก็ยังโยกส่ายเล็กน้อยคั่นข้างเป็นภาพที่น่าตื่นตาไม่น้อย ออกมาได้ก็จะต้องกวักลี้ยงเข้ามาลั่นชัตเตอร์กัน ๆ ๆ

ระหว่างทางมีลูกให้แวะพัก ชมทัศนียภาพเป็นระยะ ๆ พร้อมทั้งมีหอยคอยให้น้ำไปถ่ายภาพมาสูง ทำให้เห็นมีนป่าชายเลนได้โดยรอบ นอกจากนี้ คลาดเส้นทางยังพบเห็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่าชายเลน ซึ่งไม่ค่อยพบเห็นได้ทั่วไป อย่างเช่น ปลาตีน ซึ่งมีอยู่จำนวนมาก ทั้งปลาตีนเล็ก ปลาตีนใหญ่ วัวตีนปลา ปูที่มีหน้าตาแปลก ทำให้ระหว่างการเดินทางลั่นชัตเตอร์กันไม่หยุดเลยทีเดียว ใช้เวลาสักพักก็เดินทะลุผืนป่ามาเห็นหาดเลน พร้อมทั้งทะเลที่คลี่ยาว มองเห็นชาวบ้านจับสัตว์น้ำ มองดูแล้วช่างเป็นภาพที่สวยงามเสียยิ่งกระไร. W

Note

ผู้ที่สนใจเข้ามาศึกษาดูงานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและการบำบัดน้ำเสีย ติดต่อได้ที่
- โครงการพิเศษ มีชัยและสิริมาเพื่อแม่ มูลนิธิแม่ฟ้าอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กรุงเทพฯ 1 ต.แหลมผักเบี้ย อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี โทร. 0-3264-1264 หรือมูลนิธิอานันทมหิดลราชวิทยาลัย จ.เพชรบุรี โทร. 0-2280-3591, 0-2732-5328

www.maeban.co.th / Blogger Diary 9

โดยให้พื้นที่สาธารณประโยชน์ประมาณ 1,135 ไร่ บริเวณตำบลแหลมตึกเข้ อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ห่างจากตัวเมืองประมาณ 18.5 กิโลเมตร จัดสรรให้เป็นสถานที่พักพิงสัตว์ที่ปล่อยมาจากเทศบาลเมืองเพชรบุรีที่มีประชากรรวม 83,000 ตัว ให้มีความสะอาดก่อนที่จะนำไปใช้ประโยชน์หรือปล่อยสู่แหล่งน้ำธรรมชาติต่อไป

น้ำเสียที่เคยปล่อยลงสู่แม่น้ำลำคลองแต่ละวัน ก็เปลี่ยนให้ใหม่มาที่โครงการฯ จึงใช้วิธีการนำน้ำดื่ม น้ำเสียแก่กรรมชาติ เป็นเทคโนโลยีง่าย ๆ เนื่องจาก พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำริว่า ถ้าหากได้เทคโนโลยีที่ยากเกินไป หรือใช้เครื่องจักรกลเข้ามาช่วยในการบำบัด ขบวนการ ที่มาดูแลก็มีสามารรถนำกลับไปใช้ได้ แต่ถ้าเป็น เทคโนโลยีง่าย ๆ ใช้วิธีธรรมชาติก็ต้นทุนต่ำ ไม่ว่า โครงการนี้นำกลับไปใช้ได้

ระหว่างนั่งรถม้าเที่ยว ถิ่นดินระบำป่าป่าน้ำเสียง
ของโครงการฯ ที่จะจัดการพิณน้ำเสียงไว้ในระยะเวลาที่
เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม โดยเมื่อพิณน้ำเสียง
ใหญ่อยู่ 5 บัง จึงแต่งเอาเมื่อน้ำที่แตกต่างกันมา อย่าง
ป่อแรก เป็นป่อพิณที่ปล่อยให้น้ำเสียงดังกระดอนลง
จนกระทั่งไหลไปยังบ่อต่อ ๆ ไป ซึ่งทั้งหมดจะเป็นป่อพิณ

เพื่อเพิ่มออกซิเจนลงในน้ำด้วยการสังเคราะห์แสงจาก
พืชน้ำที่คอนและสาหร่าย รวมทั้งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการ
ผลิตพืชน้ำเพื่อเป็นอาหาร ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการ
ย่อยสลายสารอินทรีย์ด้วยจุลินทรีย์ และการที่น้ำไหล
ผ่านตะกอนยังช่วยให้พืชน้ำเติบโตหรืออาหารน้ำขึ้น
ซึ่งเป็นขบถนั้น เพื่อให้พืชน้ำจากผิวน้ำกลับผ่านท่อไป
ยังท่อต่อไปพร้อมน้ำออกซิเจนต่อไปด้วย

พูดว่าเขียวก็น่าหยุดบริเวนแปลงหญ้าที่ขึ้น
อย่างนี้เป็นระเบียบปลูกตา เจ้าหน้าที่ยึดบายว่า
เมื่อน้ำผ่านระบบท่อเข้าถัง 5 ลบ.ม.แล้ว ก็หล
บยंत्रระบบหญ้ากรองน้ำที่น้ำเสีย คือให้หญ้าช่วย
ดูดซับธาตุอาหารจากถารย่อยสลายสารอินทรีย์จาก
จุลินทรีย์ลงในดิน ระหว่างที่มีน้ำเสียขังอยู่พืชจะ
ส่งเคราะหืส่งและลำเลียงออกซิเจนผ่านลงไปใ
ดินทำให้จุลินทรีย์ที่อยู่ด้านล่างใช้ไนโตรเจนย่อยสลาย
สารอินทรีย์ให้เป็นธาตุอาหารและพืชดึงธาตุ
อาหารมาใช้ในการเจริญเติบโต และน้ำก็มีความ
สะอาด นั่นเพราะหญ้าเป็นพืชชนิดเดียวที่มีรื่องทั้ง
สามารถนำไปเลี้ยงวัวได้ จึงพระองค์ท่านทรงคิด
ทุกอย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

สุดท้ายก่อนจะปล่อยน้ำลงสู่ทะเล ก็มีการบำบัดน้ำด้วยปฏิกิริยาเลนอิกคว้ง โดยรอให้น้ำทะเลขึ้นมาแล้วปล่อยน้ำทิ้งจนกระทั่งน้ำในบึงบางส่วนแห้ง ๆ กัน เพื่อเป็นการเรื้อรัง ดังนั้นถ้าโครงการเป็นไปก็ขึ้นในทะเลหรือน้ำกร่อย หากปล่อยน้ำทิ้งไปลงเพียงอย่างเดียวทำให้ดินไม่ตายได้ ระหว่างนั้นน้ำก็ถูกนำบักด้วยจุลินทรีย์ การดูดซึมธาตุอาหารของปากโกงกางทำให้ น้ำมีความสะอาดขึ้นขึ้นก่อนไหลลงสู่ทะเลต่อไป

กระบวนการทางน้ำดื่มเสียตั้งแต่ไหลเข้ามาถึง
โครงการฯ จนกลายเป็นน้ำไหลย้อนลงสู่แหล่งน้ำ
ธรรมชาติได้ ใช้เวลาเพียงแค่ 4 วันเท่านั้น สมรส
ได้รับเงินคืนที่ปล่อยน้ำลงสู่ธรรมชาติ จากเดิมที่
เคยเสื่อมโทรม ไม่มีสัตว์น้ำอาศัยอยู่ กลับมีมาอุดม
สมบูรณ์มีพื้นที่ป่าชายเลนมากขึ้น และเมื่อระบบ
นิเวศดีขึ้น ทำให้สัตว์น้ำกลับเข้ามาอยู่อาศัยกว่า 150
ชนิด ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าสำหรับคนในพื้นที่
ทำให้ชาวบ้านสามารถพึ่งพาตนเองได้โดยการจับ
สัตว์น้ำจำหน่าย โดยเฉพาะหอยคลีที่สามารจับ
ได้ถึงวันละ 3 คัน เป็นสิ่งยืนยันความอุดมสมบูรณ์
ของทรัพยากรที่เพิ่มขึ้นได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญยิ่ง
ทำให้โครงการฯ ทออบเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ
อีกแห่งของจังหวัดเพชรบุรีด้วย

มีนักเศรษฐศาสตร์ได้ศึกษามูลค่าที่ได้จากระบบนิเวศป่าชายเลนที่ไว้ความอุดมสมบูรณ์ขึ้นมา

ปีหนึ่งมีมูลค่ากว่า 100 ล้านบาท โครงการฯ จึงได้กลายเป็นต้นแบบและแหล่งเรียนรู้ผู้ดำเนินการรักษา ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ซึ่งในแต่ละปีมีผู้สนใจ เข้ามาศึกษาดูงาน รวมทั้งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างประเทศกว่า 87,000 คน

หลังจากสิ้นสุดการวิ่งหึ่งข้ามลจากเจ้าหน้าที่
บรรณนำเที่ยว ก็เป็นจังหวะเดียวกันที่ต้องลงจากรถ
และเดินเข้าสู่วัฒน์ที่ป่าชายเลน ที่มีไม้โกงกางและ
ต้นเสม็ดอยู่จำนวนมาก ที่นี่ได้สร้างสะพานทอด
ยาวไปจนทะลุถึงชายฝั่งทะเลที่ดูอีกด้านหนึ่งของป่า
ซึ่งรวมระยะทางถึง 780 เมตรเลยทีเดียว ทำให้
หวั่น ๆ อยู่ว่า ถ้ารวมระยะทางไปกลับยาวๆ ห้อบได้
แต่เมื่อเดินเท้าเข้าไปจริง ๆ สิ่งที่ได้เห็นนอกจาก
สะพานไม้ที่ทอดยาวเข้าไปในป่าชายเลนแล้ว แม่น้ำ
โกงกางที่มองเห็นจากอยู่สาងด้าน นั้นก็สวยเสีย
ยิ่งยวดกัน ช่วงเป็นภาพที่น่าตื่นตาไม่น้อย อดไม่ได้
ที่จะต้องกวักมือร้องขอมารลัดชิดเทอร์รี่ ๆ ๆ

ระหว่างทางมีรถไฟโฉบผ่านไปอย่างเร็วทันตาเป็นระยะๆ พร้อมทั้งมีหยดของน้ำฝนโปรยปรายลงมาตามหลังคาเหล็ก พื้นป่าชายเลนได้โผล่ระยิบระยับนอกจากนี้ คลาสเส้นทางยังพบเห็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่าชายเลน ซึ่งไม่ค่อยพบเห็นได้ทั่วไป อย่างเช่น ปลาตีน ซึ่งมีอยู่จำนวนมาก ทั้งปลาตีนเล็ก ปลาตีนใหญ่ ภูงาบปลา ปูตีนหัวดำ ปลาดุก ทำให้งานระหว่างการเดินทางลื่นจัดเจ๊จริงไม่หุ่ดเลยก็เลย "ใช้มาลิกฝึกทำเค้นทะเลขึ้นมาเห็นหาคะเลน พร้อมทั้งทะเลเลยก็เลย" มึงเห็นชาวบ้านจับสัตว์น้ำ มึงดูแล้วข้างเป็นภาพที่สวยงามเลยยังกระไร. W

Note

ผู้ที่สนใจเข้ามาศึกษาทูลงานด้านการจัดการ
สิ่งแวดล้อมและการบำบัดน้ำเสีย ติดต่อได้ที่

[illegible]